

پرچمی که دشمن نشناخت

شبهه‌شناسی
گفتمان‌سازی
ویساع‌گویی
روزهای حماسه
دفاع مقدس
ویژگی‌نامه
چند رسانه‌ای
ماهنامه شبیهات

شبیهات

شبهه:

۶۹

چرا پرچم جمهوری اسلامی محور اتحاد ملی شد؟

و معنویت و توحید است. تا زمانی که این پرچم در دستان امت باقی بماند، نظام اسلامی مسیر تعالی و عزت را با قدرت خواهد پیمود. از همه گردنه‌های خطرناک تاریخی سربلند عبور خواهد کرد و هیچ تهدیدی، چه رسانه‌ای و چه نظامی، یارای مقابله با اراده این ملت بزرگ را نخواهد داشت.

که در مبارزات، پرچم به دست گرفت و روی پرچم نوشته شده بود: «لا اله الا الله» ابراهیم خلیل بود. شما مردم هم ابراهیم زاده‌اید، پیغمبر زاده‌اید، رسول زاده‌اید، بزرگ زاده‌اید، بزرگوارید. ما اگر در برابر شما خضوع می‌کنیم، اگر در برابر شما اظهار کوچکی می‌کنیم، برای این است که شما خیلی بزرگید. من هر وقت این صحنه شب‌ها را می‌بینم، واقعاً احساس کوچکی می‌کنم. و این پرچم «لا اله الا الله» امروز به دست شماست. این بیانات، اشک شوق را در دیدگان جاری می‌سازد و حقیقتی بزرگ را فریاد می‌زند: مردم ایران، وارثان انبیا هستند.

نتیجه قاطع آنکه: هجوم ناجوانمردانه آمریکا و اسرائیل، نه تنها خللی در اراده ملت ایران ایجاد نکرد، بلکه دقیقاً نقطه عطفی برای شکل‌گیری اتحاد و همبستگی ملی حول محور پرچم و رهبری معظم انقلاب شد. دشمنان نتوانستند میان مردم و این پرچم فاصله بیندازند، چرا که این پرچم در باور مردم، همان پرچم عدالت

آن در فضا، عشق و ارادت خود را به نمایش گذاشته‌اند. این صحنه‌ها، قوی‌ترین نظرسنجی میدانی است که همه شعارهای رسانه‌ای دشمن را نقش بر آب می‌کند.

دوم: رهبر فرزانه انقلاب، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، حقیقت این پرچم را چنین تبیین فرموده‌اند: «پرچم جمهوری اسلامی پرچم عدالت و معنویت است؛ یعنی چیز مبهمی اینجا وجود ندارد. پرچم جمهوری اسلامی همان پرچمی است که انبیا برداشتند، ائمه برداشتند.» (۱۲ شهریور ۱۴۰۱).

با این نگاه، پرچم جمهوری اسلامی دیگر یک نماد صرفاً ملی یا سیاسی نیست؛ بلکه امتداد رسالت الهی انبیا و ائمه معصومین (ع) است. چگونه ممکن است مردمی که خود را پیرو آنان می‌دانند، از چنین پرچمی دست بکشند؟

سوم: سخنان حماسی و اشک‌بار آیت‌الله جوادی آملی، این مرجع بزرگسوار تقلید، عمق این پیوند را آشکارتر می‌کند. ایشان فرمودند: «پرچم یک شرفی است. اول کسی

پیش از هر چیز، پرسشی اساسی مطرح می‌شود: در شرایطی که برخی رسانه‌های معاند از «افول محبوبیت نظام» و «جدایی مردم از انقلاب» می‌گویند و همزمان هجوم ناجوانمردانه آمریکا و اسرائیل علیه تمامیت ارضی و ارزش‌های جمهوری اسلامی ایران تشدید شده، چرا هنوز در خیابان‌های ایران، مردم با آن شور و اشتیاق وصف‌ناپذیر، پرچم جمهوری اسلامی را به دست می‌گیرند و چه عاملی باعث می‌شود این پرچم از یک نماد ملی فراتر رفته و به محور اتحاد و همبستگی ملی تبدیل شود؟

پاسخ را باید در عمق باور دینی و تاریخی مردم ایران جست.

اول: علاقمندی ایرانیان به این پرچم، یک پدیده تصنعی و تحمیلی نیست. در اجتماعات خیابانی ماه‌های اخیر، بارها و بارها دیده شده که مردم خودجوش و با تمام وجود، این پرچم را به اهتزاز درمی‌آورند. بیش از چهل شب پیاپی، در کوی و برزن، دستان مردم این پرچم را گرفته‌اند و با چرخاندن

شبیهات

